

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. Бургас , 09.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IШ СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З.М.
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20212120201537 по описа за 2021
година

Производството е образувано по повод жалба, подадена от Й.Д.П. като управител на **** ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ***** против наказателно постановление № 482142-F526972/03.12.2019г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – Бургас в Централно управление на Национална Агенция за приходите, с което за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление. Намира, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Сочи, че констатираната разлика не била част от касовата наличност, а била оборот от предходния ден, който се съхранявал на място, различно от касата на обекта. Не било ясно описано нарушението, налице било несъответствие и между описаното нарушение и посочената като нарушена норма. Неправилно била посочена санкционната норма. Неправилно се намира, че е определен и размерът на санкцията, както че неправилно не е приложената разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Моли се за отмяна на НП като неправилно и незаконосъобразно, а в случай, че не се отмени, то моли да бъде изменено.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован се представлява от адв. В., която акцентира, че се касае за сума от оборот от предходния ден. Поддържа жалбата и претендира заплащане на разноски.

За Административнонаказващият орган, се явява юрисконсулт Я., която оспорва жалбата и счита, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно, поради което моли да се потвърди. Претендира разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е било връчено на представител на жалбоподателя на 06.02.2021 г., а жалбата е депозирана на 12.02.2021г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва

лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН - съставен от оправомощено за това лице.

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на АУАН за това, че при проверка от служители на НАП, сред които св. Н.Д. на 13.11.2019г. в 12:07 часа на търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин железария, находящ се на адрес гр. Бургас, жк. **** пред блок 8, стопанисван и експлоатиран от „**** *****“ ЕООД с ЕИК **** се установило, че в търговския обект има монтирано, въведено в експлоатация и регистрирано в НАП 1 бр. ФУ модел „Daisy Compact M 02” с ИН на ФУ № DY500739 и ФП № 36561209 с потвърждение в НАП № 4318889/06.08.2019г., същото намиращо се в изправност и в работен режим към момента на проверката. Лице, извършващо дейността в обекта към момента на проверката - М.С.Д. изготвило опис на паричните средства в касата и към момента на описва фактическата касова наличност в обекта била в размер на 600,54 лв. Видно от дневен финансов „Х“ отчет с № 005442/13.11.2019г., изведен от наличното в обекта ФУ, същото притежавало и били активни функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Към момента на проверката регистрираната касова наличност във фискалното устройство съгласно дневен финансов „Х“ отчет била в размер на 179,17 лв. Установената разлика в касовата наличност била в размер на 361,17 лв. в повече, която представлявала промяна в касовата наличност, която не била отразена във фискалното устройство. За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка №0346177/ 13.11.2019г. на основание чл.100, ал.4 от ДОПК във връзка с чл.50, ал. 1 от ДОПК.

АУАН е връчен на управителя на дружеството жалбоподател, който не е вписал възражения, но са депозиран писмени обяснения, съгласно които управителят посочва, че сумата от 361,30 лева е сумата от оборота от 12.11.2020г.

АНО е приел фактите, описани в АУАН, и е издал обжалваното наказателно постановление като е приел, че е нарушен чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС като на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложил имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства и от гласните доказателства. Според този състав АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Нарушението е доказано от събраните по делото доказателства. Наличността на паричните средства е установена от лицето, присъствало в обекта извършващо дейността, което е съставило опис и фактическата наличност е била 600,54 лева в момента на проверката. Касовата наличност съгласно Х отчет е 179,17 лева. Обстоятелството, че се касае за оборот от предходния ден не променя фактът, че се касае за разлика в отчетените с фискалното устройство наличности и тези, които са били налични фактически. Дори да се приеме този аргумент на жалбоподателя, то дневния оборот от предходния ден е бил 370,38 лева, съгласно ангажирания от него отчет, а разликата, която е установена е 361,17 лева като между двете суми отново има разлика. Дори да се приспадне сумата на оборота от предходния ден от цялата, установена в обекта касова наличност - 600,54 лева. се получава разлика 230,16 лева ($600,54 - 370,38 = 230,16$ лева), която би трябвало да се отчетена чрез фискалното устройство. Всъщност обаче с фискалното устройство е регистрирана касова наличност 179,17 лева, което отново говори, че е налице разлика между касовата наличност и наличността, отчетена с фискалното устройство.

Не се установяват и нарушения по приложението на процесуалния и материалния закон като правилно е посочена нарушената норма и санкционната разпоредба.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС предвижда, че Министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дeregистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност като в изпълнение на посочената разпоредба е издадена Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от посочената Наредба предвижда, че извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В случая е установено по делото, че в проверявания обект, стопанисван от жалбоподателя, има работещо фискално устройство, което притежава функциите „служебно въведени” и „служебно изведени” суми, но е установена разлика в размер на 361,17 лева в повече, която не е отразена посредством функцията „служебно въведени“ суми. Законодателят е предвидил, че всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми като не е предоставил възможност за преценка поради какви причини не се отчита промяната в касовата наличност. В случая с наличието на фактическа наличност в касата, различна от тази, отчетена с ФУ, жалбоподателят е допуснал нарушение и затова правилно е била ангажирана отговорността му.

В същото време обаче съдът намира, че е неправилно е индивидуализиран размерът на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 185, ал. 1 ЗДДС на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Ал. 2 на посочената разпоредба предвижда, че извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1.

В случая на „**** *****“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция съгласно чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС в максималния предвиден от законодателя размер от 2000 лева. Този размер на наказанието обаче не е съобразен с тежестта на нарушението и конкретните обстоятелства по делото. Действително се касае за неотчетена с ФУ промяна в касовата наличност, но по делото липсват доказателства, които да обосноват по-висока степен на обществена опасност на деянието и на извършителя и завишения размер на наказанието. Съгласно събраните доказателства – протокол за извършена проверка, при извършената в обекта контролна покупка е бил издаден фискален касов бон, ангажирани са доказателства, които правят вероятно твърдението, че вероятно се касае за оборот от предходен ден, няма данни за други нарушения от страна на жалбоподателя, поради което и съдът намира, че размерът на имуществената санкция е завишен и че следва да се определи в минималния предвиден от закона размер от 500 лева.

Съдът намира, че в случая е неприложим институтът на „маловажен случай“ тъй като от установените по делото обстоятелства не може да се направи извод, че нарушението попада в категорията на маловажните нарушения. Съгласно чл. 28 от ЗАНН за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание,

като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. От данните по делото не може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид – касае се за типично по вид нарушение, поради което и не може да се приложи чл. 28 ЗАНН.

Ето защо наказателното постановление следва да се измени като се намали размерът на имуществената санкция от 2000 лева на 500 лева.

Съгласно на чл. 63 от ЗАНН в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към АПК, който пък от своя страна за неуредените в чл. 143 АПК случаи препраща към ГПК. В случая наказателното постановление се изменя като разноси претендират и двете страни. Предвид изменението на наказателното постановление е уважена частично претенцията на жалбоподателя, като в същото време е прието, че е налице и основание за ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност, но неправилно е определен размера на наложеното административно наказание. Изменението на НП, с което се намалява размера на санкцията, съдържа имплицитна частична отмяна на акта. Поради това при наличието на изменено НП, неговите адресати разполагат с процесуална възможност за обезщетение за претърпени вреди и разноските следва да се разпределят по съразмерност (арг. Решение от 07.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 326 / 2020 г. на III състав на Административен съд - Стара Загора; Определение № 10291 от 01.08.2018 г. по адм. д. № 8147/2018 на Върховния административен съд; Решение № 101 от 05.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 69 / 2020 г. на Административен съд – Кюстендил; Определение № 2105 от 14.12.2020 г. по к. ч. адм. н. д. № 2307 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив; Определение от 22.05.2020 г. по к. ч. адм. н. д. № 10095 / 2020 г. на Административен съд - Велико Търново; Определение от 20.07.2020 г. по к. ч. адм. д. № 10156 / 2020 г. на Административен съд - Велико Търново и др.).

На АНО се дължат разноси на основание чл.63, ал.5 от ЗАНН вр. чл.37, ал.1 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът определя, че възнаграждението за юрисконсулт като се отчита фактическата и правна сложност на делото е в размер на 80 лева. На АНО се дължат разноси съразмерно на потвърдената част от наказателното постановление, а именно сумата в размер на 20 лева. На жалбоподателя се дължат разноси съразмерно на отменената част от наказателното постановление. Същият е представил доказателства за платено адвокатско възнаграждение в размер на 250 лева, поради което дължимите му разноси съразмерно на отменената част са в размер на 187,50 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 482142-F526972/03.12.2019г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – Бургас в Централно управление на Национална Агенция за приходите, с което за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС на **** ЕИК **** е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева като НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция от 2000 /две хиляди/ лева на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА **** ЕИК **** да заплати в полза на Национала агенция за приходите -

София сумата в размер на 20 /двадесет/ лева, представляваща разноси за юрисконсулт.

ОСЪЖДА Национала агенция за приходите - София ДА ЗАПЛАТИ НА **** ЕИК **** сумата в размер на 187,50 лв. /сто осемдесет и седем лева и петдесет стотинки/, сторени разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____